

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci žalobcu: **S. S., A.**, so sídlom M. X.. H., s ustanoveným správcom konkurznej podstaty I.I. I. K.. P. X., K., **o rozvrhu speňaženého majetku z konkurznej podstaty úpadcu**, na mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky, proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach vedeného pod sp. zn. 3K/167/2001 zo dňa 18. júna 2012 a rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR z 25. septembra 2012 sp. zn. 2Obo/49/2012. takto

r o z h o d o l :

Mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora **o d m i e t a.**

Náhradu trov dovolacieho konania účastníkom **n e p r i z n á v a.**

O d ô v o d n e n i e :

I.I. I. K., správca konkurznej podstaty úpadcu S. S.. A. podal generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky podnet na podanie mimoriadneho dovolania proti označeným rozhodnutiam, tvrdiac, že bol nimi porušený zákon.

Krajský súd v Košiciach uznesením z 18. júna 2012 č. k. 3K/167/2001-510 rozhodol o rozvrhu výťažku 1 040 957,70 eur získaného z konkurznej podstaty úpadcu S. S.. A.. Konkurzný súd v rámci rozvrhu výťažku priznal pôvodnému správcovi konkurznej podstaty J.. J. L. odmenu 18 393,41 eur a súčasnému správcovi konkurznej podstaty J.. I. K. sumu 34 159,20 eur.

Rozvrh v časti odmeny správcov konkurznej podstaty odôvodnil konkurzný súd tak,

že J. J. L. vykonával funkciu správcu od 29. januára 2003 do 5. mája 2004, pričom v tomto období vykonal súpis majetku úpadcu, vypracoval plán speňaženia, preskúmal prihlášky veriteľov a vykonával činnosti s prevádzkovaním podniku. I.I. I. K. vykonával funkciu správcu od 5. mája 2004 doposiaľ, za toto obdobie sa zúčastnil prieskumného pojednávania, ukončil prevádzkovanie podniku, speňažil celý majetok úpadcu, pričom do konkurznej podstaty získal sumu 1 040 957,70 eur, ukončil všetky incidenčné spory, vypracoval konečnú správu, podal návrh na rozhodnutie výťažku, zostáva mu povinnosť vykonať rozvrhové uznesenie, podať návrh na zrušenie konkurzu a zabezpečiť uzatvorenie účtovných kníh. Na základe takto vymedzených skutkových dôvodov rozdelil konkurzný súd celkovú odmenu správcov vo výške 52 552.61 eur v pomere 35 % (18 393.41 eur pre J. J. L.) a 65 % (34 159.20 eur pre I.I. I. K.).

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal odvolanie správca konkurznej podstaty I.I. I. K.. Namietal, že súdy určili podiel správcov konkurznej podstaty na odmene nesprávne. Konkurzný súd mal zohľadniť, že J. J. L. zastával funkciu necelých 16 mesiacov a odvolateľ necelých 98 mesiacov, teda pomer správcov na odmene mal byť 14 % a 86 %.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, na základe odvolania I.I. I. K. uznesením z 25. septembra 2012 sp. zn. 2Obo/49/2012 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Podľa § 6 ods. 1 písm. a. vyhlášky č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní základ pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty (ďalej len „ konkurzná odmena") tvorí suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty, a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu.

Podľa § 9 vyhlášky č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní ak v konkurznom alebo vyrovnacom konaní bolo činných niekoľko správcov, patrí každému z nich podiel konkurznej odmeny zodpovedajúci rozsahu a dĺžke doby jeho činnosti.

Nesprávne právne posúdenie veci spočíva v nesprávnej interpretácii citovaného ustanovenia § 9 vyhlášky č. 493 1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní. Konajúce súdy síce správne poznamenali, že pri určení podielu

viacerých správcov konkurznej podstaty na odmene je potrebné zohľadniť oba citované faktory (rozsah činnosti správcu a doba činnosti správcu). Opomenuli však, že tieto faktory musia byť hodnotené na základe objektívne merateľných kritérií.

Dovolací súd mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora prejednal bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný. Dovolací súd poukazuje na konštantnú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky ako aj na judikatúru európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu. Dovolací súd najmä poukazuje na spoločné stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015 k prípustnosti mimoriadneho dovolania v zmysle § 243e až § 243j Občianskeho súdneho poriadku, v ktorom stanovisku sa konštatuje: procesná prípustnosť mimoriadneho dovolania podaného na podnet účastníka je v občianskom súdnom konaní podmienená tým, že tento účastník najprv sám neúspešne využil možnosť podať všetky zákonom dovolené riadne a mimoriadne opravné prostriedky, ktoré boli potencionálne spôsobilé privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie. Pokiaľ túto možnosť nevyužil, mimoriadne dovolanie treba odmietnuť. Na základe uvedených dôvodov mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora odmietol, keďže vo veci riadne mimoriadne dovolanie podané nebolo.

Vzhľadom na výsledok dovolacieho konania, dovolací súd účastníkom náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR pomerom hlasov 5:0.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 8. októbra 2015

JUDr. Juraj Seman, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Karin Fedorová